

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 31 Ὀκτωβρίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 101

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ.—
Félic Frank: Η ΓΕΙΤΟΝ, διήγημα, (συνέχεια).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγματῶν κτλ. κτλ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΤΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

Μετὰ 3 φυλλάδια συμπληροῦται καὶ τὸ 3^{ον} ἔτος τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων.

Κατὰ τὸ δέκατον ἔτος ἡ δι' εἰσπρακτῶρων εἰσπραξις καταργεῖται ἐν Ἀθήναις, ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν, δεχόμεθα ΕΞΑΜΗΝΟΥΣ συνδρομάς.

Ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς συνδρομηταὶ καὶ κατὰ τὸ δέκατον ἔτος, παρακαλοῦνται θερμῶς, ὅπως ἀποστείλωσιν τὴν ἐξάμηνον συνδρομὴν τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων ἐν Ἀθήναις, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Α' φυλλάδιου τοῦ Δεκάτου ἔτους, διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θὰ εὐρεθώμεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διακόψωμεν, μετὰ λύπης μας, εἰς πάντας ἀνεξαίρετως τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων.

•Η Διεύθυνσις.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Μικτὸν αἶμα.

[Συνέχεια]

Μόλις εἰσελθὼν ἀντίκρυσεν τὴν ἀρτοθήκην, ἣτις ἔφερεν ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Βαρβάρας.

Ἐκάθισαν εἰς τὴν τράπεζαν· ὁ Ἰωάννης ἦτο σχεδὸν ἐξθυμος.

Ὁ ἱατρός, ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ παιδαγωγός, οἵτινες ἐζήτουν νὰ τὸν διασκεδάσωσιν, ἐχίροντο ὅτι τὸ κατῴρωσαν.

Ἡ μήτηρ τοῦ ἦτο εὐδαίμων, διότι ἔπαρσε βλέπουσα αὐτὸν τεθλιμμένον.

Ὁμίλησαν περὶ τῶν σχεδίων τῶν ὡς πρὸς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν.

Κατ' ἀρχὰς θὰ ἐγκαθίσταντο εἰς μέγαλον τινα οἰκίσκον μετὰ ἱκανῆς περιφέρειας, ὃν ἐκέκτητο εἰς τὰ περίεξ τῆς ἐπαύλεως Εὐᾶς ὁ ἀγροκόμος, ἡ μᾶλλον οἱ λὰ Βιλλωδαί, διότι αὐτοὶ δὲν ἐχώριζον τὴν περιουσίαν τῶν.

Καὶ δὲν τὴν ἐχώριζον διότι ἦσαν ἡνωμένοι. Οἱ λὰ Βιλλωδαί ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην οἰκογένειαν εἶχον μεταξύ τῶν μεγίστην στοργὴν καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν ἰσχυροί.

Ἡ στοργὴ αὐτῶν ἦτο ἡ δύναμις τῶν.

Ἡ γραῖα μήτηρ τοῦ θὰ ἠδύνατο ἐκείθεν νὰ μεταβιῇ εὐκόλως παρὰ τῇ ἀδελφῇ τῆς θεῖᾳ Ὁμπερτίνου, ἣτις θὰ τὴν ἐδέχετο μὲ ἀγκάλας ἀνοικτάς καὶ θὰ διέμενεν ἐκεῖ ἐβδόμαδας τινάς.

Τί θὰ ἔκαμνε κατόπιν τὸ ἡγνόει καὶ ὁ ἴδιος.

Ἴσως ἔφευγε μὲ τὸν ἀδελφόν του Θωμᾶν, ὅπως ταξιδεύων ἀποδιώξῃ τὴν μελαγχολίαν του.

Βλέπων νέας πόλεις λησμονεῖ τις εὐκολώτερον.

Τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης, προέπεμψεν ὁ ἴδιος τοὺς γείτονας εἰς τὰς οἰκίας τῶν, διὰ τῆς ἀμάξης τοῦ κτήματος. Ὅταν ἀπεχωρίζετο τοῦ ἐφημερίου τῷ εἶπεν:

— Ὑπάρχουν ἄλλοι δυστυχέστεροι ἡμῶν κατὰ καιροὺς θὰ στέλλω τὸ ἀμάξι δια νὰ σὲ πάρῃ νὰ δειπνήσωμεν ὁμοῦ· δὲν θὰ εἴμεθα δὲ καὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κόσμου!

Ὅταν ἐπανῆλθεν, ὁ πύργος ἦτο σκοτεινός.

Ἐκ συνηθείας παρετήρησεν εἰς τὰ παράθυρα τοῦ κοιτῶνός του μῆτοι τὸν ἀνέμενον. Τὸ παράθυρον ἦτο σκοτεινόν καὶ τὸ ὠμάτιον κενόν.

Ἐν τῷ μαγειρείῳ ἡ χονδρὴ Φραγκίσκη ἐκοιμάτο μὲ τὰ ξύλινα πέδιλα αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐστίας. Τὴν ἔσυρεν ἐκτῆς χειρίδος αὐτῆς.

— Ὑπαγε νὰ κοιμηθῇς, τῇ εἶπεν ἡδέως.

Ἡ ὑπηρετρία ἤναψε μικρὸν φανάριον καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ ὑπερώϊόν της.

Εἰς τὸ Σὼ δὲν περιφέρουσιν ἀνοικτούς λύχνους, οὔτε ἀφίνουσιν εἰς τὴν ἐστίαν πῦρ, εἰς τὰς ἐπαύλεις.

Ὅταν ἡ ὑπηρετρία ἀπῆλθεν, ὁ Ἰωάννης ἔκλεισε τὴν θύραν διὰ τοῦ γιγαντιαίου μοχλοῦ αὐτῆς καὶ ἀνέγνωσεν ἐκ νέου τὸ χροτίον τοῦ προπάππου του:

Λάδετε ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἀρτοθήκης τὸ κλειδίον τοῦ κιωλίου.

— Ἀς ἴδωμεν τὸ κλειδίον, εἶπεν.

Ὁ Ἰωάννης ἦτο τακτικὸς ὡς ὁ πρόπαππος αὐτοῦ Βασιτιανός.

Ἦρχισε νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τοῦ ἀρτοφυλάκειου τοὺς δέκα ἢ δώδεκα μεγάλους ἄρτους, οὓς περιεῖχεν, ἄρτους τόσῳ βαρεῖς, ὥστε ὁ Σαμψὼν θὰ ἠδύνατο δι' αὐτῶν νὰ ἐξαφάνισῃ ἀρκετοὺς Φιλισταίους.

Εἴτα κλίνων τὸ ἀρτοφυλάκειον εἰς τὸ πλάγιον αὐτοῦ, ἔλαβε μεγάλην ψαλλίδα καὶ τὸ ἐκτύπησε δι' αὐτῆς.

Τὸ ἀρτοφυλάκειον ἀφῆκε ζωηρὸν ἤχον.

Τὸ κλειδίον θὰ ὑπῆρχε μεταξύ δύο πατωμάτων τῆς βάσεως.

Ἐχρειάζετο ν' ἀποσπάσῃ τις τὰς πρώτας σανίδας, τὰς ἐκ στερεᾶς δρυὸς, αἵτινες ἦσαν ἰσχυρῶς καρφωμέναι ὑπὸ τοῦ προπάππου του. Τοῦτο ἐγένετο ταχέως. Ἡ περγαμνὴ δὲν ἐψεύδετο. Τὸ κλειδίον ἐκυλίσθη ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ μαγειρείου.

Καὶ μετὰ τῆς κλειδὸς τρίγωνος περγα-